

преблаженно теченіе на вѣчній животъ: толкова ще да са радва той съ него цѣла, и свършеніа въ всѣка неотдѣлана, на вѣчній она животъ минѣта. Ще да са радва съ цѣлата слава въ цѣла вѣкъ: и пакъ съ цѣлата слава, въ всѣка минѣта на она вѣкъ, който за това предъ блаженіа умъ на праведныты е всичкый настоѣщъ, и прави за праведницыты безмѣрно въ всѣка минѣта наслажденіето.

Шото прави Божіето милоскрдіе съ праведницыты въ раа: истото прави и Божіето правосддіе съ грѣшнициыты въ ада. Кржъ голѣмъ желѣзъ, тѣжина на безсмъртно наказаніе е мжката, цѣла заедно, и свършена. Колкото е тѣжка цѣлата въ себе си, толко е тѣжка и въ всѣка точка; Сирѣчь: което ще страда она, който са мжчи, въ всичкото теченіе на мжчителіа, бесконеченъ животъ: него истото ще да страда той цѣло вкѣпъ, на още и цѣло свършено въ всѣка неотдѣлана на него животъ минѣта. Той ще страда цѣлѣтъ мжкъ въ цѣла вѣкъ, и пакъ цѣлѣтъ мжкъ въ всѣка минѣта отъ она вѣкъ, който колкото е распрострѣнъ въ дължината на безмѣрното продълженіе, толкова е събранъ и въ една минѣта: колкѣ-то е и преминѣліатъ и бждхиріатъ, толкѣ е цѣлъ и настоѣщіатъ. И за това той прави всѣкого настоѣщъ всичкѣтъ мжкъ, които, както още е безконечна въ всичката си дължина, така е и безчисленна въ всѣка минѣта. Ктѣ премѣдръ, ѣ ѣразѣмѣетъ сіа(1)? Там е вѣчността за разликъ на привременость-та, която са раздѣлава на части, първа и послѣдна: коа има начало, и конецъ. И така е онова, съ което застрашава Богъ въ Второзаконіето и говори: Гоберѣ на нѣхъ злаа, ѣ стрѣлы моа скончавю въ нѣхъ(2). Гоберѣ злаа. Събираніе, съединаваніе на всичкыты лошавинны вкѣпъ, е състоаніето на оныа, цю са мжчатъ. Всити ядове (отровы) на скърбиты съ събрани въ една чаша: всити пламъци на недгасиміа огнь съ съединени въ единъ пламкъ: всичкото мжченіе на мжката, всичката настоѣща въ една минѣта. И стрѣлы моа скончавю. Каква стрѣла! какво копіе въ ума на оногѣа, който са мжчи! на когото предъ очиты е мжченіето мѣ и цѣло, и не са ѣмалава никакъ, защото оно ѣ нераздѣлао: на още и всѣкого е онова, защото не са свършва, защото е вѣчно. Коего значи: мжченіе безкраино, а притова още и безъ ослабнѣваніе и безъ край. Нъ ако и да вѣше мжката

[1] Псал. 106. ст. 43. [2] гл. 32, ст. 23.